

Cerul este plin de îngeri

Dunia Pălăngeanu

Dunia Pălăngeanu

Cerul este plin de îngeri

Mă tem ,Doamne,de-ntuneric
și de boală-n zori și frig,
de tot ce-i perfid și aspru
și-n genunchi spre ceruri strig.

Mă tem de grădini sub gheață
de câmpul pustiu și gol,
de pasărea cu cioc vânat
care ne tot dă ocol.

Milă mi-e de cuiburi goale
de case scrâșnind zăvorul,
de bătrânii-nchiși în casă
lăsând întristat pridvorul.

Mi-e milă de satul singur
și de burgul părăsit,
de tăcerea ce cuprinde
vrejul vieții înverzit.

Și mă rog,Doamne,cu lacrimi
cerul este plin de îngeri
ce poartă pe albe aripi
ale mele triste plângeri.